

Det nye år og lykken!

Danskerne er et af de mest lykkelige folk i hele verden. Men vi er også dem, der spiser flest lykkepiller. Et mærkeligt paradoks, synes jeg. Er vi lykkelige, fordi vi tager piller?

Der har aldrig været så mange diagnoser som nu. Og er en rask person i dag i virkeligheden bare en, som endnu ikke har fået stillet sin diagnose?

Og vi får angst som aldrig før. Holder op med at læse nyheder og følge med. Det er for meget. Angstniveauet er stigende hos såvel børn som voksne. Og vi spiser piller, for de dulmer jo lidt, alt imens vi leder efter lykken i det meget, vi kan vælge imellem og gøre.

Der er skred i tingene i vort samfund: i angsten – i den viden, vi har om alting. Nyhederne om mord, terror, klimaforandringer: bierne dør, temperaturen stiger, grundvandet forurenes af sprøjtegifte og så videre. Nogen må gøre noget, men hvem? Det er som om det hele kører afsted som et tog, der ikke kan standses.

Men lykken er hverken et nyt sofabetræk eller en ny bil eller en rejse.

Lykken er de menneskelige relationer. Den er ikke noget, vi selv skaber. Den er vi noget, vi får. Den er også noget, der ligger i alle pletterne, i al det ufuldendte og uperfekte, som måske ikke altid skal gøres til en diagnose.

Og det har vi svært ved at forstå i dag, for vi kan styre så meget og tænker derfor, at lykken også er noget, vi selv vil styre på plads og bestemme, hvornår den skal være der. Forstod vores bedsteforældre det bedre, end vi gør? Ja, det gjorde de. Livet var enklere før hen.

Ingen mad – et problem, megen mad - mange problemer. Hvis udfordringen er, at børnene skal have mad i maven, og man kommer hjem med mad, og de får mad i maven og bliver mætte, så går man lykkelig i seng. Hvis udfordringen er, at vi har alt, og hvordan får vi en mening ud af det, så er det straks vanskeligere.

Vi må indse, at alle de vigtigste ting i livet, kan vi ikke selv styre på plads – der må noget andet til: en modtagelighed, en villighed til at overgive sig til magtesløsheden, Gud, evnerne til at se det ufortjente, som det, der opstår og giver lykken i et øjeblik, et nu.

Lykken er de menneskelige relationer. Og samtidig lever 1,5 millioner danskere i dag alene, og ensomhed er den største enkelte årsag til frafald på videregående uddannelser.

Lykken kommer uventet. En dag, hvor vi står ved havet og pludselig ved, hvor stort og levende og vildt det er, og mærker, at der er en slags mening midt i dette store vilde, som vi ikke forstår og ikke kan beherske, men som ER, og som rammer os og bevæger os.

Eller den dag, hvor vi sidder ved et dødsleje og holder en kær hånd i vores, og ser pulsen banke i en blodåre på håndryggen og bare ved, at kærlighed findes og fylder alt. Eller vi står med et lille barn i armene. Lykken – helt pillefri – men i evnen til at modtage og være taknemlig.

Glædeligt lykkebringende nytår!

/ Annette V. Hedensted, sygehuspræst